

[Forsvarsministeren]

det end kan lyde, i, at ingen vel kan sige nøjagtigt, hvad der skal til, for at man kan sige, at et forsvar passer til den situation, vi eventuelt måtte komme til at stå over for. Det er givet. Det ville være at spå om en fremtid, vi ikke kender. Men det er lige så givet – og det er det, forsvarskommandoen har prøvet at beskrive – at det, som politikerne kommer til at tage stilling til, det er det, man nogenlunde ved, nemlig hvad der eksisterer af styrker og af muligheder for at indsætte styrker fra en potentiel fjende over for dansk område. Jeg sagde »nogenlunde«, og det er på denne baggrund, man har mulighed for at fortælle os, hvad det eventuelt er, vi kan komme til at stå over for, og vi må i denne situation tage i betragtning nogle af de synspunkter, som forsvarskommandoen i sin fase 3-rapport har givet udtryk for.

Jeg vil gerne sige til hr. Steen Folke, som spørger, om prisen på de 58 stk. F-16 fly stadig holder, at det gør den. Det er stadig disse ca. 2.600 mill. kr., som naturligvis er inflationsreguleret, men ikke indeholder nogen reel prisstigning ud over som sagt inflationen, som jo også påvirker niveauet herhjemme.

Så spørger hr. Steen Folke, om vi ønsker en forstærkningsaftale med USA om depoter. Som jeg også har sagt i sidste uge, så er vi i den situation, at vi ikke for nærværende har sådanne tilbud, men hvis sådanne tilbud kommer på bordet, så er det naturligvis op til regeringen og dermed naturligvis de politiske partier, som skal være med i disse forsvarsforhandlinger, at vurdere, hvad man vil sige til sådanne tilbud med hensyn til en eventuel forstærkning. Jeg forstår, at det, hr. Steen Folke mener, er hærstyrker og dermed depoter her i Danmark.

Hr. Arentoft var inde på spørgsmålet, om jeg mente, at fremskridtspartiet kun kunne være at betragte som stemmekvæg, og om det var årsagen til, at de ikke var med. Nej, det gør jeg egentlig ikke, men som hr. Arentoft selv udtrykte det, er vi altså i den situation, at vi foreløbig skal prøve på at skaffe et oplæg frem med den stærkest mulige baggrund, og derfor har vi altså traditionelt, eller hvordan man nu vil bekvemme sig til at sige det, ønsket at forhandle med de partier, vi i en række år har samarbejdet med omkring disse spørgsmål. Hr. Arentoft får senere lejlighed til at vurdere et sådant lovforslag – forhåbentlig da – ud fra disse partiers, om

jeg så må sige baggrund for et kommende lovforslag. Hvornår dette lovforslag kan ventes, kan jeg naturligvis, som jeg har sagt, ikke sige.

Jeg synes ikke, at debatten egentlig er gået i stå, det viser jo også dette. Jeg må da sige, at jeg ser dårlig en avis, næsten hver dag, uden at der står et eller andet om forsvarsdebatten. Jeg synes da absolut, at vi, også set i relation til tidligere tiders forsvarsdebatter, i meget god tid har fået startet en forsvarsdebat. Det skyldes vel nok – det vil jeg gerne sige til hr. Steen Folke, til hr. Gert Petersen og til andre, som har været inde på spørgsmålet, også til fru Lis Starcke – at vi dels har fået udsendt en række temahæfter, og at vi dels har fået det, man kalder fase 3-rapporten, og også hjemmeværnsrapporten, som har startet en debat op på forskellig vis. Det kan godt være, at den på enkelte områder er løbet af sporet, jeg har selv haft anledning til at sige et par bemærkninger om dette her, men vi har alligevel fået startet en debat, som er med til at skabe baggrund for viden om forsvaret og forsvaret som det led i sikkerhedspolitikken, det nu engang er.

Når vi på et senere tidspunkt får et egentligt lovforslag, så er det klart, at vi får en fornyet debat på måske et mere reelt grundlag, som folketinget og befolkningen kommer til at tage stilling til. Derfor kan jeg sige til fru Lis Starcke, at jeg håber så sandelig ikke og har ikke opfattelsen af – det har jeg da ikke mødt ude omkring – at befolkningen ikke er udmærket informeret om en hel række af de synspunkter, som indgår som led i den debat, vi har her i dag, har haft tidligere og også vil få i fremtiden. Jeg er stødt på det meget tit i de drøftelser, jeg har haft ude omkring i landet.

Hr. Arentoft spørger, om vi er indstillet på at ændre 40 timers arbejdsugen. Det er vi ikke. Jeg forstår, at det skulle være i opadgående retning, at man skulle have mulighed for at placere sig, som man ville rent arbejdsmæssigt i forsvaret uden at tage hensyn til 40 timers arbejdsugen. Jeg tror ikke, at det kan lade sig gøre. Jeg tror ikke, vi skal forsøge at fremme en sådan situation på baggrund af, at vi skal holde det bedst mulige personel i forsvaret ikke mindst af hensyn til de meget sophisticatede ting, forsvaret beskæftiger sig med i teknologisk henseende. Derfor har vi behov for at holde et personel af en høj stan-